

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **G. C.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 października 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 16 kwietnia 2024 r., sygn. akt X Ka 153/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim

z dnia 15 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 817/17,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego G. C. wniosła kasację, w której zostały sformułowane zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego, które miały istotny wpływ na treść orzeczenia. We wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia obrońca zawarła także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. W uzasadnieniu wniosku skarżąca argumentowała, że natychmiastowa izolacja G. C. w zakładzie karnym biorąc pod uwagę czyn, za który został skazany spowoduje

bez wątpienia dla niego nieodwracalne skutki i niepowetowane straty. G. C. obawia się krzywdy jaka może zostać mu wyrządzona podczas odbywania kary pozbawienia wolności za skazanie za ten szczególny czyn zabroniony. Ponadto wnioskodawczyni wskazała także, że w jej ocenie istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że skazany G. C. może podjąć niebezpieczne dla siebie zachowania, włączając w to nawet targnięcie się na własne życie, w przypadku skierowania go do odbycia kary pozbawienia wolności. Zwróciła uwagę, że od czasu wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie skazany podupadł na zdrowiu, tak fizycznym jak i psychicznym. Towarzyszący od tego momentu G. C. u stres i poczucie niesprawiedliwości oraz wyobcowanie spowodowane zaliczeniem go kategorii przestępców seksualnych spowodował ogromne zniszczenia dla jego psychiki. Konkludując obrońca G. C. wskazała, że skazany podupadł na zdrowiu. Jest nerwowy i należy stwierdzić, że jego stan zdrowia nie pozwala na odbycie przez niego kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym. Skazany jest osobą niekaraną, prowadzącą ustabilizowany tryb życia i utrzymującą poprawne relacje z rodziną.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozwiązanie ujęte w art. 532 § 1 k.p.k., będące odstępstwem od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.), ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności sformułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzutów, co wymaga pogłębionej ich analizy, która zostanie dokonana na rozprawie, a badając ich wagę tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia tej kasacji w zaskarżonym

zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. Tego rodzaju oceny nie można bowiem dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania tej skargi, w sytuacji, gdy i sama kasacja nie podnosi uchybień, które w sposób oczywisty – bez potrzeby głębszego wnikania w materiały sprawy – wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości ich zasadność. Dotyczy to w szczególności, nie umniejszając ich znaczenia, zarzutów z pkt. 1 i 2 kasacji.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach badanej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do stwierdzenia, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki. Zarówno w piśmiennictwie, a następnie w judykatach Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że jako przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia nie mogą być podnoszone okoliczności dotyczące sytuacji osobistej strony (np. stan jej zdrowia), rodzinnej (obowiązek utrzymania rodziny), czy majątkowej (zapewnienie sobie lub rodzinie środków utrzymania), gdyż te okoliczności mogą być powołane we wniosku o odroczenie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w odbywaniu kary (zob. D. Świecki (w:) B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz, Warszawa 2024, s. 601, a także Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21 czerwca 2022 r., III KK 241/22).

Wskazane przez wnioskodawczynię względy zdrowotne (w które wpisują się zarówno dolegliwości fizyczne jak i psychiczne), czy też powody rodzinne i bytowe, mogą być w realiach analizowanej sprawy przedmiotem postępowania w oparciu o przepisy art. 150, 151 i 153 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 706, ze zm.), nie stanowią one natomiast podstawy do zastosowania instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]

